

KOPECZKY CSABA

VERSEK MÉDEÁNAK

ABRONCSOK

*mint ki madarat fojt
lassan szoruló markában
az úr körhullámai halántékomon
szelídhíthetetlen abroncsok
hiányodat
a tér is görnyedten hordozza
mennyre túlsordul bennem minden szándék
láttalak aludni
és szerettem volna fejed alá helyezni
mindenen túl és ellen
hámom hámjából
az eszmélet hüvelykcsorítójából
kitépott
lúktető nyers sóvárgást
mi belőlem megmaradt*

MAS FÖNIXEK

*majd ha már szádból kifordulnak csókjaim
ha derekad kígyóbörként levedli öleléseimet
ha becézó szavaink elkallódnak a kacatok között
és nem tudod hová lett a mindenség virágpóra
ha már csak a fog pergő zománcát látod
és szembogaramban a halódó zavaros föltökai
s már nem tudod mit keres itt ez az agyonismert idegen
hisz az agy és az agy játékait régen kiismerted
akkor kell összefeküdni újra a csömör nászágyán
befejezni vagy elmenni nincs már elég hit erő
és nézni más főnixeket újraéledni e bölcs hamvadásból
tán az üszöggel majd valaki egyszer
egyenlőségjelet rajzol
teljesség ember s enyészet közé*

PRIMAVERA TRISTE

*rögeszmém a száj alkémiája
az ajkak törleszkedő izomhengerei
mássalhangzóképzés fröccsenő lávakövei
igéznek
a kiünn
a benn nyálkás diafragmái
ami füst por bogár
nyelvedre emeled az ismeretlent
merited összeringó szféráidban
nyelveden a külvilág ostya*

próbálkozom az ízek felől
tetten érni valahogy értelmét
ha csupálom ínnyemből a szesz nikkelhorgait
a keserű dörzspapírzsamat
verejték olajos tengervize
surrogva mossa az érzelőmirigyeket
könny lúgja a szájpapláson
vagy a takony fölhorogzott hűse

hittem hogy az ízek vizrajza
a csókot jelölik
az átszellemült kannibalizmus torkolatát
fogak árkádsorán barnuló vért
a szenvedély otromba cuppogó nyeldekletéseit
csendüléstelen összekondulások földmozgását

most
áramutéseidnek kitehetem húsom
szigeteletlenül
seben a seb
nem hegedhet soha
talán még átömleszthetem magam
nemiségünk csak csali az egérfogóban
ha összekattan a hallgatás
a csók is zsákutca

hasonlítani próbálom
az artikuláció szülőgörcseiben
combod között verdeső izomcsomóval
hol a test beszéde araszoló csigatalp útja
nyálkahúrokon
szélesen mint a kést harapják
vagy fickándozva akár zuhatagba fúródó lazacorr
alvadó húsodban az idegrügyig vergődök
pikkelytelen nyelvemmel
itt szétrögy minden párhuzam

találomra kérdezek lényegére
hol rejlik
a sikoly finom művü hangszertestében
nikotin légykőpésétől moeskos kelyheiben
mikor mutatkozik csupaszon
ha bolyhosokat lehelsz csapzott nyakszirtémre
vagy ha hörögsz mert tnycsapodig döföm magam
csücsörítő csecsemőajak
tejhabfűzéses talán
szárnyként lecsapó pihefintoros
selymes legénytollak közül
vagy odvas nyitva felejtett
az állkapocs satujában tövisráncos

értelmezni kell menthetetlenül
lélek kloákája
szitkok ereklyetartója
mondandó rulettje
vacogás kotoréka
vigyor és viczor rivaldája
hasadék a fogalmiságon
félreértések hazugságok
denevérbarlangja

*nézed meddön hogy vergődök megszállottságomban
és ajkodon az istenek ajándéka
drága keretben szomorkás tavasz
a mosoly
csitit kér biztat
a száj
csak kegyelem
hogy mi még kedves
mosolyogni tudunk*

